

[Kaj Hansen.]

lejligheder i private ejendomme; det er jo sagt adskillige gange her, at det er et samlet lovforslag, hvor man ikke kan pille det ene ud uden også at tage hensyn til det andet.

Til hr. Gudme må jeg sige, at jeg godt kan regne ud, at 6 uger plus 6 uger er 12 uger, og 12 uger lidt populært sagt er 3 måneder, men hvis hr. Gudme også ville lægge det andet øre til, når jeg taler, ville han have opdaget, at jeg sagde, at det først var efter, at lejerne havde fået ejerens økonomiske tilbud, de ønskede de 3 måneder.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg må konstatere, at boligministeren, der før har påstået, at det var 2 gale tal, nu er nede på 1 galt tal, idet der tilbage blev, at de 200.000 var urealistisk, og at de 5 år var urealistisk. Men beløbet på 20 mia kr. er aldeles uafhængigt af, om det sker på 5 år, 10 år eller 12 år. Der er ét tal, boligministeren bestrider, og det er de 200.000. Dét siger han 50.000, men jeg gør opmærksom på, at Håndværksrådet siger 250.000-300.000, lejerforeningerne siger ca. 250.000, de eneste, der ligesom boligministeren og uden nogen som helst begrundelse siger helt nede på 50.000, er Foreningen af Ejerlejlighedsforeninger, hedder den vist, der selvfølgelig er interesseret i at undervurdere virkningerne af dette.

Hr. Knud Damgaard siger, at den pris, han har nævnt, de 44.000 kr. for en 70 m² centralfyret lejlighed overtaget på andelsbasis, naturligvis er korrekt. Det er altså stadig væk tal, vi ikke har fået, selv om jeg var den første, der bad om dem i boligudvalget. Vi har ikke fået de opgørelser; det eneste, vi har, er vurderingsmaterialet fra dem, hr. Knud Damgaard her nævner, nemlig før 1920, og det fik vi som led i husleje-forhøjelsesopgørelserne sidste år i marts. De ligger betydelig højere end den kvadratmeterpris, hr. Knud Damgaard går ud fra. Det er muligt, der foreligger et nyt materiale. Det har jeg aldrig bestridt, lad os så få det frem. Men lad os lige holde fast ved, at hr. Knud Damgaard for at underkende et generelt gennemsnit, hvor jeg bygger på boligministeriets beregning på 1.000 kr. pr. m² på de centralfyrede lejligheder, laver det lille fifnummer alene at tage dem fra før 1920. Det

sagde han ganske vist også i Radiotinget, men det var nok ikke meningen, at man skulle høre det. Jeg synes, vi skal have det meget tydeligt frem, at det, hr. Knud Damgaard her bygger hele sin talpåstand på, alene er boligerne fra før 1920, og det er formentlig ikke dér, den store pulje af udstykningsduelige lejligheder ligger.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Jeg kan kun sige, at taler man om gennemsnittet, tyder alting på, at lejestigningerne er procentuelt mindre på senere tidspunkter, hvorved der, til trods for at det altså drejer sig om ejendomme af en anden kvalitet, anden beliggenhed og derfor en generelt lidt højere vurderingssum, slet ikke bliver tale om de talstørrelser, hr. Wilhelm kører frem med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Efter anmodning skal jeg udsætte afstemningen til i morgen, onsdag den 11. februar, kl. 12.30.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod forurening af havet med olie.

(Lovforslag nr. 76. Fremsat 12/11 75. Første behandling 4/12 75. Betænkning 28/1 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg skal ligeledes for dette lovforslags vedkommende udsætte afstemningen til i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forberedelse af en ejendomsvurderingsreform [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. 119. Fremsat 11/12 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Fremskridtspartiet har foreslået, at der nedsættes en kommission for at forberede en reform af vurderingsarbejdet. Til forslaget skal jeg bemærke, at jeg ikke mener, der er behov for en sådan fuldstændig omlægning af vurderingsadministrationen og vurderingsarbejdet. Vurderingerne foretages af lokalkendte folk med erhvervs erfaring og kendskab til egnens priser. Vurderingsrådene får kontormæssig bistand af kommunens ejendomsskattekontor, og statsskatteinspektoratet sørger for instruktion og statistisk materiale.

Denne kombination af lægmænd og skattekundte teknikere giver et efter min mening hensigtsmæssigt system, som jeg ikke finder anledning til at ændre ud over, at det naturligvis til stadighed skal moderniseres i overensstemmelse med udviklingen. Sådanne moderniseringer er allerede sket ved omlægning af vurderingsrådenes kontorarbejde og ved oprettelse af skyldrådkontorer i forbindelse med amtstigningsinspektoraterne. Man har også gennem adskillige år benyttet edb-teknik ved udskrivning af vurderingsfortegnelser og vurderingsmeddelelser. Oprettelsen af det af boligministeren foreslåede bygnings- og boligregister vil give yderligere muligheder for forenklinger.

Jeg anser det for værdifuldt at fortsætte denne rolige udvikling og må derfor afvise forslaget om nedsættelse af den foreslåede kommission.

Jeg må i øvrigt tage afstand fra forslagsstillernes påstand om, at der foregår fejlvurderinger i et uacceptabelt stort omfang. Sammenholder man vurderingsresultatet fra de to sidste almindelige vurderinger med de konstaterede salgspriser for de ejendomme, der er solgt i det pågældende halvår, har der totalt været afvigelse på henholdsvis 7 pct. og 8 pct., og en sådan afvigelse kan ikke anses for uacceptabel. Antallet af klager er da også forholdsvis lille, målt procentuelt. Vurderingen i 1973 blev således kun påkla-

get til skyldrådet for 2 pct. af ejendomme, og kun for 0,18 pct. blev der klaget til landsskatteretten.

Jeg må også afvise, at vurderingerne virker inflationsfremmende: de undersøgelser, som er foretaget i statsskatteinspektoratet, viser, at priserne for erhvervs ejendomme, herunder udlejningsejendomme, er bestemt af ejendommens indtægtsmuligheder, og at priserne på parcelhuse og andre ikke-erhvervs mæssige ejendomme har sammenhæng med udviklingen i anskaffelsesomkostninger for nye ejendomme.

Da jeg som nævnt ikke kan gå ind for forslaget om nedsættelse af denne kommission, hvis sammensætning jeg i øvrigt ikke finder hensigtsmæssig, kan jeg heller ikke gå ind for forslaget om udsættelse af 16. alm. vurdering af denne grund. Spørgsmålet om en udsættelse har været rejst i anden anledning, og det er aftalt, som jeg tidligere har meddelt her i folketinget, at dette spørgsmål skal drøftes og vurderes, men jeg vil godt tilføje, at det er mit udgangspunkt for overvejelserne, at vi så vidt muligt skal overholde de tidsterminer for vurderingerne, som er forud fastsat, og det vil sige, at der skal meget vægtige argumenter til en udsættelse af 16. alm. vurdering, argumenter, som jeg ikke umiddelbart ser er til stede.

Ove Hansen (S):

Vi fra vor side er betænkelige ved at imødekomme det, som man her foreslår. En udskydelse af 16. alm. vurdering er, som ministeren også lige har udtalt, noget man må overveje meget nøje. De problemer, der kan opstå i forbindelse med den almindelige vurdering, vil fremdeles være til stede, ja, vil blive endnu større, hvis der foretages en udskydelse.

Det er min opfattelse, at vurderingsrådene landet over gør et arbejde, som vi kan være tilfreds med: de overvejer virkelig, hvilke værdiansættelser de skal give ejendommen. Jeg synes ligesom ministeren, at antallet af klager over ansættelserne er lille i forhold til det store arbejde, vurderingerne medfører.

Fra mit partis side kan vi altså ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, og jeg synes også, der er grund til at afvente virkningerne af lovgivningen om et boligregister.